

ВСЕУКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК РАПОРТУЄ ПРО СВОЄ СТАНОВИЩЕ

На початку липня відбулася в Києві міська конференція комуністичної партії. Всеукраїнська Академія Наук дала рапорт на цій конференції з напрямної своєї роботи в будівництві соціалізму. Нижче подаємо той рапорт дослівно за київською "Пролетарською Правдою".

Друга київська партійна конференція збирається в 3 вирішальний рік п'ятилітки, коли закінчується збудування фундаменту соціалізму, коли в загостреній класовій боротьбі нищиться рештка капіталістичних елементів у Радсоюзі, коли на основі суцільної колективізації здійснюється ліквідація куркулья як класу. В цей час надзвичайно загострилася класова боротьба й на науковій ділянці. ВУАН довгі роки була в руках ворожого до радлави й соціалістичного будівництва буржуазного великодержавного імперіалістичного угруповання та українського націонал-демократизму — фашизму. Під проводом цього блоку довгий час робота ВУАН була спрямована проти радянської влади на Україні, і сама Академія була штабом інтервенціоністських реставрацій капіталістичного ладу на Україні.

Тепер ВУАН під керівництвом більшовицької партії повила стіну, що нею Академія відгороджувалася від цілої радянської суцільності, від пролетаріату, від масової організації трудящих, профспілок, від проводу трудящих у боротьбі за соціалізм — ленинської комуністичної партії, тепер вона знищує феодальні пережитки, ліквідує панування давніх буржуазних угруповань, знищує старі традиції. Цей рішучий злам і боротьба проти всього старого у ВУАН ставити її на шлях, що веде до соціалізму, на шлях, ідучи яким тільки й може перетворитися вона на одну з вищих справді радянських наукових установ УСРР.

Під проводом комуністичної партії з допомогою широких робітничих мас ВУАН уже тепер чимало поновила склад свого наукового персоналу, провівши чистку його й поповнивши новими партійними та радянськими академіками й науковими співробітниками.

На ті цього підсилюється класово-політична диференціація наукового персоналу ВУАН і одночасно класовий опір сил, з якими партійний колектив ВУАН спільно з кращими науковцями веде вперту боротьбу, викоринюючи буржуазні теорії тощо.

Перехід на плановий принцип дає змогу взяти під контроль тематику наукової роботи ВУАН з погляду відповідності її до потреб соціалістичного будівництва, вчасного виконання її. Особливо позначилося це в планах на 1931 та на 1932 рік, де чимало частину проблем пов'язано вже з безпосередніми потребами соціалістичної індустріалізації, усуненням сільського господарства та будівництвом української культури — національної формою, соціалістичної змістом.

Прагнучи до опрацювання цих проблем у потрібному для соціалістичного будівництва напрямку, єдиною справді науковою марксо-ленинською методою в Академії перебудовано методологічну роботу серед наукового колективу. Водночас, борючись з ворожими буржуазними спрямоуваннями, розгорнено широку дискусію на історичній, економічній, етнографічній, лінгвістичній, медичній, природознавчій, математичній та інших ділянках.

Найближче практичне завдання — далі інтенсивне розгортання класової боротьби проти ворожих соціалістичних напрямків усієї попередньої продукції ВУАН, класово-політична диференціація всього її наукового персоналу. У вищій науковій установі, як ВУАН, що включається в процес соціалістичного будівництва, не може бути місця тим, хто не працює на користь диктатурі пролетаріату, не допомагає йому в його боротьбі за збудування соціалістичного суцільства.

У боротьбі за якісне та класово-якісне виконання планів ВУАН її керівні радянські й громадські органи тепер застосовують соціалістичні методи роботи. Соцзмагання трьох академії наук підсилює що реконструктивну роботу ВУАН; ударництво охоплює деталі ширші маси наукового персоналу ВУАН, з наукового персоналу ВУАН третина вже охоплена ударним рухом.

Як наслідок цього інтенсивно розгортається робота на таких основних ділянках: філософія, соціологія, економіка, етнографія, укр. мовознавство та писемство, математика, фізика, хемія, геологія, медицина, біологія й особливо галузі індустріально-технічних наук.

До боротьби за культуру революційно вже на сьогодні втягнуто основні кадри ВУАН. Шефський тисний зв'язок із сталінським, макивським та маріупільським пролетаріатом, з гарматним полком, із когоспом у с. Книжичах; обопільне шестство — прикріплення 50 академічних установ до київських підприємств, широка науково-популяризаційна робота, все це не тільки внесок до культурної революції широких трудящих мас, а й допомога пролетаріату політичному вихованню наукового персоналу ВУАН.

ВУАН, що стала до процесу соціалістичного будівництва дуже зацікавлена, ставити собі тепер завдання надолужити прогалини час під проводом партії й пролетаріату, що набули величезного досвіду в побудові трудящих будівництва соціалізму в одній країні й мають випробувані методи й орг-у в розгортанні активності та ініціативи широких трудящих мас, у соцзмаганні та ударництві.

Присуджений ВУАН на недавньому з'їзді ударників-наковців Києва червоною перехідній прапор бойового органу Київського Міського Партійного Комітету "Пролетарської Правди" — всі радянські й громадські органи ВУАН приймають як вимогу й як обов'язок виконати завдання, що на них покладає пролетаріат та ленинська комуністична партія.

Перед конференцією партії, що веде в цій боротьбі трудящі маси Радсоюзу від перемоги до перемоги, Всеукраїнська Академія Наук складає урочисту обіцянку прискорити й поглибити соціалістичну перебудову своєї роботи, зробити з ВУАН справді радянський орган, що йтиме пліч-о-пліч з усім пролетаріатом у боротьбі соціалізму.

Ні, товариші, не спав я, хоч мовчав я. Мовчав я голосно тільки не чули ви мене. Бо як тільки настроюю я на вухо свої радіо-окуляри, як тільки наставляю їх на генеральний штаб громадсько-стрілецький, то вже й чую голос стулдженя:

— Коли б то мені найкорше дістали отой звіт 12-го з'їзду ТУРФДім.

Цілими днями сидів він біля дачки своєї у шкні того генерального штабу та рахував делегатів 12-го з'їзду. Оглядався, приглядався та все чіхав потилицю

УЧАСНИКИ НЕДАВНІХ З'ЇЗДІВ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Делегати й делегатки 12-го з'їзду ТУРФДім, 7-ої конвенції РЗТ та 1-ої конференції ТОДОВИРНАЗУ перед будинком пріюту Робітничого Запомогового Товариства в Паркдей, Ман., в середу, 22 липня, коли вони в часі конвенції РЗТ оглядали будинки пріюту та фарму. (Коли цю фотографію brano, то частина делегатів ТУРФДім розіхалася вже домів).

ПРО ДЕЯКІ УХВАЛИ СЕМОЇ КОНВЕНЦІЇ РОБ. ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

Сема конвенція Робітничого Запомогового Товариства закінчилася, але, на жаль, про неї на сторінках нашої преси майже нічого не сказано.

Конвенція пройшла під тими ж гаслами, що й з'їзди інших наших організацій. Конвенція виявила, що зворот на шлях класової боротьби в РЗТ

домлювання свого членства в класовому дусі й спрямовування його на шлях класової боротьби.

Освідомлювання повинно бути поставлене так, щоб членство РЗТ розуміло, що несення матеріальної допомоги не є самоціль робітничої організації, що в капіталістичній си-

домлювання повинно проводитися по тій лінії.

Що ухвалила Сема Конвенція

Перед конвенцією 12 РЗТ розіслав був до всіх відділів під дискусію питання, що його ухвалила шеста конвенція, а саме — щоб разом з плачевним місячним членським вкладом колектувати з членів передплата на робітничо-фермерські часописи, оподаткування пріюту та помертвий фонд, що разом вносило б для тих, що платять однодоларову м-

не є в силі тепер платити по одному доларові місячних вкладок, конвенція постановила, щоб і робітників приймати до РЗТ за половину вступного — 50 центів, замість долара, та 50 центів місячної вкладки, розуміється, такі члени мають право тільки на половину допомоги та помертвого. Одним словом так, як тепер мають членити.

Одним це не усуває того, що хто хоче ставати зразу за повною вступною й місячною вкладкою. Цю постанову зро-

Група делегатів і делегаток недавніх з'їздів українських робітничо-фермерських організацій коло будинку пріюту РЗТ в Паркдей, Ман.

проводиться тудише, як в ТУРФДім. Причини цьому ясні. Поперше — велика частина членства РЗТ, що не є вищих робітничих організацій, ще й досі не усвідомила собі, що, помимо несення матеріальної допомоги своїм членам, Робітниче Запомогове Товариство є організацією робітничою й ставить своїми завданнями не тільки несення матеріальної допомоги, але й осви-

стемі робітництво ніколи не може бути забезпечене, що ми мусимо боритися за те, щоб було встановлене державне забезпечення робітництва — як від безробіття, так і на випадок каліцтва, слабости та старости, як і забезпечення родини робітника на випадок його смерті. А що це можливе тільки тоді, коли сама влада буде в руках робітництва й незалежного фермерства, то й ф-

Група ударників ТОДОВИРНАЗУ в часі своєї конференції на фармі пріюту РЗТ в Паркдей, Ман.

євину вкладку \$1.50 на місяць. Майже всі відділи — за винятком двох — трох — таку пропозицію затвердили. Однією з причин прийшла під дискусію на Семій Конвенції — то звинув на увагу теперішні винятково тяжкі часи — Конвенція ту пропозицію не ухвалила, залишивши місячні вкладки по старому.

Друге — беручи на увагу те, що багато є робітників, які бажали б стати членами РЗТ, але

блено тільки тому, щоб дати спроби ставати членами РЗТ найбільшим робітникам, яким одного долара платити що місяця тяжко, але які на 50 центів можуть стягнутися.

Цю постанову відділи РЗТ на місяці повинні широко використати й попровадити кампанію за членством до Робітничого Запомогового Товариства.

Більше про Сему конвенцію РЗТ дапнимо іншим разом.

РАДІО—ІСКРИ

як то дістати звіт 12-го з'їзду.

Бачите, якого клопоту наш Дванадцятий дав отим "добродіям".

Кажуть, що цей "добродій" вирентував одно вікно генерального штабу на цілих два тижні з'їздів — очі виглядів із порожніми руками до панів пішов.

Тяжкі часи, товариші, настали. Економічна криза — криза для всіх. Ось вже й більша половина діта божого минула, а Веб роботи стрільцям так таки й не дає.

Деякі музиканти вже в дудочку не мають сили дути, а не то в старі близьні труби. Веб так ними заопікується, що багатьом вже й реліфу відмовив. Деякі з стрільців, не дочекавшись Вебової манти, пустилися в мандрівку. Деякі, що з піною в роті обороняли благодати капіталістичної системи — замовкли й думають.

Ресторан, що ним керував двоє лідерів та час до часу під-

годували своїх хлопців для підтримання дисципліни — вилетів в трубу з дефіцитом.

Біді Економічна криза. Нептало мені моє радіо під секретом великим, що в салері під генеральним штабом стрільці кухню громадську відкрили — не відомо тільки з якого реліфу.

Мовчіть хлопці, тримайте дисципліну, не доносьте більшовицьким куркулецькам, то їстиме юшку з неспійманої риби — наказував завідувач.

І хлопці мовчать, сьорбаючи юшку.

З головою стрілецько-громадським вишло таки безголову. Голова, що був зрікс головою, звязвся знову за голову.

А скільки ж то було клопоту, перепросив, запрошувань. Аж спеціальний референт вприсив.

У кожного ж з нас є голова, а проте ми без голови?

— Нам треба голову Герича! З його головою у нас буде голова, а без неї — у нас безголові.

Дивилися хлопці на Рубича, на його голову й думали: чоловік здвється, з головою — а проте без голови.

Тоді встав спеціально запрошений "референт" в головній справі й почав переконувати:

— Пане Герич, пане Гереч, будьте нашою головою, зрозумійте важливість організації й себе в ній.

— Не буду — каже пан Герич — хоч би ви мені голову зняли.

— Пане Герич, без голови організація розібється, якже без голови, подумайте самі!

Думає Герич. А Рубич вносить:

— Я вношу Герича на голову... вношу й попіраю, бо у нас повинна бути дисципліна.

— А з яких причин він перше відмовився? — питають Процик і Джек.

— Що, ви не знаєте? — вмишався Кутній. — Через доноси

до більшовиків! Як може чоловік працювати, коли Куркуленко наші протоколи пише!

— Ви мусите зрозуміти що наша організація не цивільна, а військова... майже військова... у ній повинна бути дисципліна, гостра дисципліна, без доносів до більшовиків і т. ін. От що!

Тихо, хоч мак сій після цих слів Рубича.

І просили Герича, як ту зашванту дівчину сісти за стіл.

Потім наказ:

— Ніхто із стрільців не сміє з тою більшовицькою худобою і стрічати! Розумієте?! Ніхто не сміє з більшовиками ставати до дискусії під порогом нашого офісу — розумієте?! Ніхто не сміє заводити чи випускати більшовиків до нашої головної квартири — розумієте?!

Рубич, проголосивши цей наказ, сів відсапуючись, і стрільці, переглянувшись, подумали: от голова, то голова! І чому так впали коло Герича, коли з Рубичовою можна зробити дві голови.

— Прощу о слово! — каже сам пан Рубрик. — Тут — каже — неможливо провадити працю. Я, як головний писар важні діла рішаю, а тут посходяться, галасують, кричать — перешкаджають. До мене зайшов репортер "Фрі Прес", я даю йому інтерв'ю державі, а Чогоринський відчинив двері, встромив голову й слухає!.. Хіба так провадиться діла державні та ще й майже воєнні? Га?!

Хвилина замішання, а потім бунтація:

— А це вже що, таке? То ми платимо за льокаль і вже нам не вільно жодні заходити? — закричали стрільці. — То ви нас хочете вже й звідси вигнати?

Замовкла старшина й почали говорити про пікік. Вирішили: пікіки йдуть на бом. Хоч Сендзак приходять, то за те люди не приходять. На останньому вже й грати не було кому, бо музиканти не мали сили після бред ланни дути в труби. Закривувати пікіки.

Тякі клопоти: є вже голова — то нема пікіку. Веб роботи не дає — оркестра на ладан дуге.

Погані діла, хоч майже воєнні. Чи вилезе салерова кухня? — ніодна із старшинських годин не знає.

Криза, панове товариство, криза.

Куркуленко.

ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ СКЛАДАННЯ ПЛАНУ ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ УСРР

2 липня з сесійний салі ВУ ЦВК в Харкові відкрилась всеукраїнська конференція в справі складання генерального плану електрофікації УСРР. В складі конференції понад 200 делегатів від ВРНХ, і-д-л організації, підприємств тощо.

У програмі роботи конференції шість 40 доповідів в справі електрофікації УСРР, використання енергоресурсів УСРР, електрофікації промисловости і сільського господарства.

Конференцію відкрив голова Укрдержплану тов. Дудник. Конференція обраді до почесної президії Політбюро ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У, на почесний годин т. Сталіна і т. Косіора та надіслала привітальні телеграми т.т. Сталінові, Косіору, Молотову, Петровському, Орджонікідзе, Куйбішеву.

Від уряду УСРР конференцію вітав заст. голови РУК тов. Д. І. Петровський, а також делегати заводів та делегати Закавказзя.

На першому засіданні конференція вислухала доповідь тов. Соколіна про перспективи розвитку народного господарства УСРР та складання плану електрофікації.

— Що, ви не знаєте? — вмишався Кутній. — Через доноси